

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelőséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B**

A TANÁCS 1999/63/EK IRÁNYELVE

(1999. június 21.)

az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról

(HL L 167., 1999.7.2., 33. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

► **M1**

A Tanács 2009/13/EK irányelve (2009. február 16.)

Szám	Oldal	Dátum
L 124	30	2009.5.20.

Helyesbítette:

► **C1**

Helyesbítés, HL L 338., 2010.12.22., 62. o. (1999/63/EK)

A TANÁCS 1999/63/EK IRÁNYELVE

(1999. június 21.)

az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 139. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Amszterdami Szerződés hatálybalépését követően a Maastrichti Szerződéssel módosított, az Európai Közösséget létrehozó szerződés mellékletét képező, a szociálpolitikáról szóló 14. jegyzőkönyv mellékletében szereplő, a szociálpolitikáról szóló megállapodás rendelkezései bekerültek az Európai Közösséget létrehozó szerződés 136–139. cikkébe.
- (2) A Szerződés 139. cikke (2) bekezdésének megfelelően a szociális partnerek közösen kérhetik, hogy a közösségi szinten kötött megállapodások a Bizottság javaslatára tanácsi határozat útján kerüljenek végrehajtásra.
- (3) A Tanács elfogadta a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK irányelvet⁽¹⁾; mivel a tengeri közlekedés az említett irányelv hatálya alól kivett tevékenységi ágazatok egyike volt.
- (4) Tekintetbe kell venni a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet munkaidő-szervezésével kapcsolatos egyezményeinek vonatkozó rendelkezéseit, beleértve a tengerészek munkaidejére vonatkozó rendelkezéseket.
- (5) A szociálpolitikáról szóló megállapodás 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság tanácskozott a szociális partnerekkel a közösségi cselekvés lehetséges irányvonaláról, a 93/104/EK irányelv hatálya alól kivett ágazatok és tevékenységek tekintetében.
- (6) A konzultációt követően a Bizottság a területen a közösségi fellépést tartotta célszerűnek, ezért közösségi szinten ismét tanácskozott a szociális partnerekkel a tervezett javaslat lényegéről az említett Megállapodás 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően.
- (7) Az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) arról a szándékáról tájékoztatta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kíván kezdeni a szociálpolitikáról szóló megállapodás 4. cikkével összhangban.
- (8) Az említett szervezetek 1998. szeptember 30-án megállapodást kötöttek a tengerészek munkaidejéről; ez a megállapodás egy közös kérést tartalmaz a Bizottság felé, mely szerint a megállapodás a Bizottság javaslata alapján a Tanács határozata útján kerüljön végrehajtásra a szociálpolitikáról szóló megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

⁽¹⁾ HL C 307., 1993.12.13., 18. o.

▼B

- (9) A Tanács az Európai Unió szociálpolitikájának kilátásairól szóló, 1994. december 6-i hozzájárulás a gazdasági és szociális konvergenciához az Unióban című állásfoglalásában ⁽¹⁾ arra kérte a szociális partnereket, hogy használják ki a megállapodáskötési lehetőségeket, mivel ők helyzetükből adódóan közelebb állnak a szociális valósághoz és a szociális problémákhoz.
- (10) A megállapodás a tagállamok bármelyikének területén lajstromozott, rendszerint kereskedelmi tengerészeti tevékenységeket végző tengerjáró hajó fedélzetén szolgálatot teljesítő tengerészekre vonatkozik, akár állami, akár magántulajdonban van a hajó.
- (11) A megállapodás végrehajtásának megfelelő eszköze a Szerződés 249. cikkének megfelelően az irányelv; az irányelv kötelezi a tagállamokat az elérendő eredmények megvalósítására, ugyanakkor a nemzeti hatóságokra bízta a végrehajtás formájának és módszereinek megválasztását.
- (12) A Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás és arányosság elvével összhangban ezen irányelv célkitűzései közösségi szinten hatékonyabban megvalósíthatóak, mint a tagállamok által; ez az irányelv nem lépi túl azt a mértéket, amely a célok eléréséhez feltétlenül szükséges.
- (13) A megállapodásban használt, de ott pontosan meg nem határozott kifejezések vonatkozásában ez az irányelv a tagállamokra bízta e kifejezések meghatározását a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelően, mint a hasonló kifejezéseket használó, más szociálpolitikai irányelvek esetében is, feltéve hogy az említett meghatározások tiszteletben tartják a megállapodás tartalmát.
- (14) A közösségi szintű szociális párbeszéd átalakításáról és fejlesztéséről szóló, 1998. május 20-i közleményével összhangban a Bizottság kidolgozta az irányelvre vonatkozó javaslatát, figyelembe véve a szerződő felek képviseleti jogát és a megállapodás cikkeinek jogszerűségét.
- (15) A Bizottság 1993. december 14-i, a szociálpolitikáról szóló megállapodás végrehajtásáról szóló közleményével összhangban a megállapodást is magában foglaló irányelvre vonatkozó javaslatának megküldésével tájékoztatta az Európai Parlamentet és a Gazdasági és Szociális Bizottságot.
- (16) A megállapodás végrehajtása hozzájárul a Szerződés 136. cikkében megállapított célok megvalósításához,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv célja a tengerhajózási ágazat szociális partnereit képviselő szervezetek (ECSA és FST) között 1998. szeptember 30-án megkötött, a tengerészek munkaidejének szervezésével kapcsolatos, a csatolt melléklet szerinti megállapodás hatálybaléptetése.

2. cikk

Minimumkövetelmények

- (1) A tagállamok az ezen irányelvben megállapítottaknál előnyösebb rendelkezéseket tarthatnak hatályban vagy vezethetnek be.
- (2) Ezen irányelv végrehajtása semmilyen körülmények között nem nyújthat elégséges alapot a munkavállalók általános védelmi szintjének csökkentésére az ezen irányelv hatálya alá tartozó területeken. Ez nem

⁽¹⁾ HL C 368., 1994.12.23., 6. o.

▼B

érinti a tagállamok és/vagy a szociális partnerek azon jogát, hogy a bekövetkező változások figyelembevételével az ezen irányelv elfogadása idején hatályban lévőkötől eltérő törvényi, rendeleti vagy szerződéses rendelkezéseket állapítsanak meg, feltéve hogy az ezen irányelvben megállapított minimumkövetelményeknek eleget tesznek.

*3. cikk***Transzpozíció**

(1) A tagállamok 2002. június 30-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, vagy biztosítják, hogy legkésőbb eddig az időpontig a szociális partnerek megálapodás útján bevezessék a szükséges intézkedéseket, a tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedést, hogy bármikor biztosítani tudják az irányelv által előírt eredményeket. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B*MELLÉKLET***EURÓPAI MEGÁLLAPODÁS****a tengerészek munkaidejének szervezéséről**

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés mellékletét képező, a szociálpolitikáról szóló jegyzőkönyv mellékletében szereplő, a szociálpolitikáról szóló megállapodásra és különösen annak 3. cikke (4) bekezdésére és 4. cikke (2) bekezdésére,

mivel a szociálpolitikáról szóló megállapodás 4. cikke (2) bekezdésének rendelkezései szerint az aláíró felek közösen kérhetik, hogy a közösségi szinten kötött megállapodások a Bizottság javaslatára tanácsi határozat útján kerüljenek végrehajtásra;

mivel az aláíró felek ilyen kérést fogalmaznak meg,

AZ ALÁÍRÓ FELEK A KÖVETKEZŐKBEN JUTOTTAK MEGÁLLAPODÁSRA:

1. szakasz

1. A megállapodást a tagállamok bármelyikének területén lajstromozott, akár állami, akár magántulajdonban lévő, rendszerint kereskedelmi tengerészeti tevékenységet végző tengerjáró hajó fedélzetén szolgálatot teljesítő tengerészekre vonatkozóan kell alkalmazni. E megállapodás alkalmazásában azokat a hajókat, amelyek két állam lajstromában is szerepelnek, abban az államban lajstromozottnak kell tekinteni, amelyiknek a lobogója alatt hajóznak.
2. Abban az esetben, ha kétségek merülnek fel, hogy e megállapodás alkalmazásában egy hajó tengerjáró hajónak, illetve tengeri kereskedelmi tevékenységeket végző hajónak tekinthető-e, a kérdést a tagállam illetékes szerve dönti el. A kérdés eldöntéséhez a hajótulajdonosok, tengerészek és halászok érintett szervezeteivel konzultálni kell.

▼M1

3. Abban az esetben, ha kétség merül fel azt illetően, hogy a személyek bármely adott csoportjába tartozók e megállapodás értelmében tengerésznek minősülnek-e, a kérdésben az adott tagállam illetékes hatósága határoz a hajótulajdonosok és a tengerészek e kérdésben érintett szervezeteivel folytatott egyeztetést követően. Ebben az összefüggésben megfelelően figyelembe kell venni a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 94. (tengerészeti) ülészakánának a foglalkozási csoportokra vonatkozó tájékoztatásáról szóló határozatát.

▼B**2. szakasz**

E megállapodás alkalmazásában:

- a) „munkaidő”: az az időtartam, amelyet a tengerész a hajó üzemeltetése érdekében végzett munkával tölt el;
- b) „pihenőidő”: a munkaidőn kívül eltöltött időtartam; ebbe a fogalomba a rövid szünetek nem tartoznak bele;

▼M1

- c) „tengerész”: minden olyan személy, aki az e megállapodás hatálya alá tartozó hajón bármely minőségben alkalmazásban áll, szerződöttné van, vagy ott munkát végez;
- d) „hajótulajdonos”: a hajó tulajdonosa, vagy azon egyéb szervezet vagy személy – így például üzemben tartó, ügynök, vagy a hajót személyzet nélkül bérlő személy –, amely vagy aki a tulajdonostól átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és e felelősség átvállalásával egyidejűleg elfogadta, hogy magára veszi az e megállapodás értelmében a hajótulajdonosokra háruló kötelezettségeket és felelősséget, függetlenül attól, hogy rajta kívül bármely egyéb szervezet vagy személy teljesíti és vállalja-e a hajótulajdonos nevében ezen kötelezettségek és felelősség meghatározott részét.

▼B**3. szakasz**

Az 5. szakasz szerinti korlátok között egy adott időszakban egy bizonyos időtartamot meg nem haladó időtartamú maximális munkaidőt, vagy egy adott időszakban biztosított minimális pihenőidőt állapítanak meg.

▼B**4. szakasz**

Az 5. szakasz rendelkezéseinek sérelme nélkül a tengerészek rendes munkaideje alapvetően nyolc órás napi munkaidőn alapul, heti egy pihenőnappal és a munkaszüneti napokon biztosított pihenőnappal. A tagállamok alkalmazhatnak olyan eljárásokat, amelyek keretében az itt feltüntetett mértéknél nem kedvezőlenebb rendes munkaidőt előíró kollektív szerződések kötését engedélyezik, vagy az ilyen szerződést nyilvántartásba veszik.

5. szakasz

1. A munkaidő vagy pihenőidő korlátozásai a következők szerint határozhatók meg:
  - a) a munkaidő maximális időtartama, amely nem haladhatja meg:
    - i. a 14 órát bármely 24 órás időszak vonatkozásában; és
    - ii. a 72 órát bármely 7 napos időszak vonatkozásában;
 vagy
  - b) a pihenőidő minimális időtartama, amely nem lehet kevesebb, mint:
    - i. 10 óra bármely 24 órás időszak vonatkozásában; és
    - ii. 77 óra bármely 7 napos időszak vonatkozásában.

▼C1**▼B**

2. A pihenőidő legfeljebb két szakaszra osztható, amelyek közül az egyik legalább 6 óra időtartamú, és az egymás után következő pihenőidők közötti időköz nem lehet hosszabb 14 óránál.
3. A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseiben, illetve a nemzetközi megállapodásokban előírt szemléket, tűzoltási- és mentőcsónakgyakorlatokat úgy kell megszervezni, hogy az a pihenőidő eltöltését csak minimális mértékben zavarja, és ne idézzen elő kimerültséget.
4. Olyan esetekben, amikor egy tengerész készenléti szolgálatot lát el, például felügyelet nélkül üzemeltetett géptérben teljesített szolgálat esetében, a tengerész számára kiegészítő pihenőidőt kell biztosítani, ha a készenléti szolgálat közben munkavégzés miatt a tengerésznek meg kellett szakítania szokásos pihenőidejét.
5. A 3. és 4. pont vonatkozásában olyan esetekben, amikor nincs kollektív szerződés vagy választottbírói ítélet, vagy az illetékes hatóság megítélése szerint a kollektív szerződés vagy az ítélet rendelkezései nem kielégítőek, az illetékes hatóság állapítja meg azokat a rendelkezéseket, amelyek biztosítják az érintett tengerészek megfelelő mértékű pihenőidejét.
6. A munkavállalók egészségvédelme és munkabiztonsága alapelveinek messzemenő figyelembevételével a tagállamok alkalmazhatnak olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, illetve az illetékes hatóság által végrehajtandó eljárásokat, amelyek alapján engedélyezik az 1. és 2. pontban előírt korlátozások alól kivételek alkalmazását engedélyező kollektív szerződések használatát vagy nyilvántartásba vételét. Az ilyen kivételek alkalmazásában a lehető legmesszemenőbben követni kell az előírt követelményeket, de azokban gyakoribb vagy hosszabb időtartamú szabadságok vehetők figyelembe, illetve az őrszolgálatot ellátó, vagy rövid utakon közlekedő hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek számára kiegészítő pihenőidők biztosíthatók.
7. A hajókon könnyen hozzáférhető helyeken ki kell függeszteni a szolgálati beosztásról szóló áttekintést, amely minden szolgálati beosztásra vonatkozóan legalább a következő információkat tartalmazza:
  - a) a tengeri és kikötői szolgálati beosztásokat; és
  - b) az egyes tagállamokban hatályos törvények, rendeletek vagy kollektív szerződések rendelkezéseiben előírt maximális időtartamú munkaidőket vagy minimális időtartamú pihenőidőket.
8. A 7. pontban említett szolgálati beosztást egységes minta alapján a hajón szokásosan használt munkanyelven és angol nyelven függesztik ki.

6. szakasz**▼M1**

1. Tilos a 18. életévüket be nem töltött tengerészek számára az éjszakai munkavégzés. E szakasz alkalmazásában az „éjszaka” meghatározása a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban történik. Az éjszaka legalább kilencórás időszakot fed le, amely legkésőbb éjfélkor kezdődhet, és legkorábban hajnali 5 órakeréig véget érhet.

▼M1

2. Az illetékes hatóság eltekinthet az éjszakai munkavégzésre vonatkozó korlátozás szigorú betartásának megkövetelésétől, amennyiben:
  - a) az károsan befolyásolná az érintett tengerészek hatékony – az elfogadott programok és időbeosztás alapján történő – kiképzését; vagy
  - b) valamely adott feladatkör sajátos jellege vagy valamely jóváhagyott képzési program megköveteli, hogy a kivétel hatálya alá tartozó tengerészek éjszaka végezzék munkájukat, a hatóság pedig – a hajótulajdonosok és a tengerészek érintett szervezeteivel történt egyeztetést követően – úgy ítéli meg, hogy az adott munka nem fogja károsan befolyásolni ezen tengerészek egészségét, illetve jóllétét.
3. Tilos a 18. életévüket be nem töltött tengerészek alkalmazása, szerződtetése, valamint munkavégzése, amennyiben az adott munka veszélyeztetheti egészségüket vagy biztonságukat. Az ilyen munkák fajtáit a nemzeti törvényekben és rendeletekben kell meghatározni, vagy az illetékes hatóságnak kell előírnia őket, minden esetben a hajótulajdonosok és a tengerészek érintett szervezeteivel történt egyeztetést követően és a vonatkozó nemzetközi előírásokkal összhangban.

▼B**7. szakasz**

1. A hajó parancsnoka jogosult minden tengerésztől megkövetelni, hogy munkát végezzen olyan esetekben, amikor azt a hajó, a hajó fedélzetén tartózkodó személyek, vagy a rakomány biztonsága szükségessé teszi, illetve olyan esetekben, amikor a tengeren bajba jutott másik hajó vagy személyek számára kell segítséget nyújtani.
2. Az 1. pontnak megfelelően a hajóparancsnok elrendelheti a munkaidő és pihenőidő beosztás alkalmazásának felfüggesztését, és a helyzet normalizálódásáig terjedő időszakban megkövetelheti a tengerészeket a munkavégzést.
3. A hajóparancsnok gondoskodik arról, hogy a helyzet normalizálódását követően a lehető legrövidebb időn belül minden olyan tengerész számára, aki a szokásos pihenőideje alatt munkát végzett, megfelelő pihenőidő álljon rendelkezésre.

8. szakasz

1. A tengerészek napi munka- vagy pihenőidejéről nyilvántartást kell vezetni, hogy az 5. szakaszban foglalt rendelkezések betartása nyomon követhető legyen. A vonatkozó nyilvántartások másolati példányait a tengerészek rendelkezésére bocsátják, és azt a hajóparancsnok vagy a hajóparancsnok által megbízott személy és az érintett tengerész aláírja.
2. Az ilyen nyilvántartások vezetésére megfelelő eljárásokat határoznak meg, beleértve az információk bejegyzési idejét is. A tengerészek munka- vagy pihenőidő nyilvántartásainak formai követelményeit az összes rendelkezésre álló nemzetközi útmutatás figyelembevételével alakítják ki. A nyilvántartásokat az 5. szakasz 8. pontjában előírt nyelven, illetve nyelveken vezetik.
3. Az e megállapodásra vonatkozó nemzeti jogszabályokat és a hatályos kollektív szerződéseket a hajók fedélzetén, a személyzet számára könnyen hozzáférhető helyen tartják.

9. szakasz

A 8. szakaszban említett nyilvántartásokat rendszeres időközönként ellenőrzik és ellenjegyzik, így biztosítva, hogy az e megállapodásban előírt munkaidők vagy pihenőidők betartása követhető legyen.

10. szakasz

1. A személyzeti ellátottság meghatározása, engedélyezése vagy módosítása esetén figyelembe kell venni, hogy a túl hosszú idejű munkavégzést lehetőleg el kell kerülni vagy minimális szintre kell csökkenteni, hogy ezáltal biztosított legyen a megfelelő időtartamú pihenőidő és a fáradtság mértékének csökkentése.
2. Ha a nyilvántartások vagy egyéb bizonyítékok azt jelzik, hogy a munkaidő vagy pihenőidő időtartamát szabályzó rendelkezéseket megszegték, a rendelkezések jövőbeli megszegésének megakadályozását célzó intézkedéseket kell hozni, ami szükség esetén jelentheti a hajó személyzeti állományának felülvizsgálatát is.
3. Minden, e megállapodás hatálya alá eső hajót kielégítő létszámú és megfelelő személyzettel kell ellátni a minimális személyzeti létszámot előíró okmánnyal, vagy az illetékes hatóság által kiállított, azzal egyenértékű más okmánnyal összhangban.

▼B**11. szakasz**

16. életévét be nem töltött személy hajón nem végezhet munkát.

12. szakasz

A hajótulajdonos köteles a hajóparancsnok rendelkezésére bocsátani az e megállapodás rendelkezései szerinti kötelezettségek teljesítéséhez szükséges minden eszközt és erőforrást, és a hajót megfelelő számú személyzettel kell ellátnia. A hajóparancsnok megtesz minden intézkedést az e megállapodásban a tengerészek munkaidejével és pihenőidejével kapcsolatosan előírt rendelkezések betartására.

13. szakasz**▼M1**

1. A tengerészek nem dolgozhatnak hajón, amennyiben nem rendelkeznek orvosi igazolással arról, hogy feladataik ellátására egészségileg alkalmasak.
2. Kivételt csak az e megállapodásban előírt esetekben és módon lehet engedélyezni.
3. Az illetékes hatóságnak elő kell írnia, hogy a hajón való munkavégzés megkezdését megelőzően a tengerészek rendelkezzenek érvényes orvosi igazolással, amely tanúsítja, hogy egészségileg alkalmasak a tengeren elvégzendő feladataik ellátására.
4. Annak biztosítása érdekében, hogy az orvosi igazolások a tengerészek valós egészségi állapotát tükrözzék az elvégzendő feladataik fényében, az illetékes hatóság – a hajótulajdonosok és a tengerészek érintett szervezeteivel történt egyeztetést, valamint a vonatkozó nemzetközi iránymutatások gondos mérlegelését követően – köteles pontosan előírni az orvosi vizsgálat és az orvosi igazolás jellegét.
5. Ez a megállapodás nem érinti a tengerészek képzéséről, képezéséről és az orszolgálat ellátásáról szóló, módosított 1978. évi nemzetközi egyezményt (a továbbiakban: „STCW-egyezmény”). E szakasz 1. és 2. pontjának alkalmazásában az illetékes hatóság köteles elfogadni az SCTW-egyezmény követelményeivel összhangban kiállított orvosi igazolást. Az SCTW-egyezmény hatálya alá nem tartozó tengerészek esetében hasonlóképpen el kell fogadni az említett követelményeknek lényegében megfelelő orvosi igazolást.
6. Az orvosi igazolást megfelelően képesített orvosnak kell kiállítania, illetve a kizárólag a látással kapcsolatos igazolás esetében olyan személynek, akit az illetékes hatóság az ilyen igazolás kiállítására megfelelően képesítettnek ismer el. Az orvosi vizsgálatok lefolytatása során az orvosoknak teljes körű szakmai függetlenséget kell élvezniük orvosi szakvéleményük kialakításában.
7. Azok a tengerészek, akiktől megtagadták az orvosi igazolás kiadását, illetve akiknél korlátozott munkavégzési képességet állapítottak meg – így különösen a munkavégzés időtartamát, a betölthető munkaköröket vagy a kereskedelmi területet illetően –, jogosultak egy további vizsgálaton részt venni egy másik független orvos vagy független orvosi szakértő előtt.
8. Valamennyi orvosi igazolásnak tanúsítania kell különösen a következőket:
  - a) az érintett tengerész hallása és látása, valamint színlátása – amennyiben a tengerész olyan munkakörökben kerül alkalmazásra, ahol munkavégzési képességét befolyásolhatja a hibás színérzékelés – mind megfelelő; és
  - b) az érintett tengerész nem szenved olyan betegségben, amelyet vélhetően súlyosbítana a tengeri szolgálat, vagy amely alkalmatlanná tenné a tengerészt a tengeri szolgálatra, illetve amely veszélyeztetné a fedélzeten tartózkodó többi személy egészségét.
9. Kivéve ha az érintett tengerész által elvégzendő különös feladatok miatt, illetve az STCW-egyezmény értelmében rövidebb időszak nincs előírva, akkor:
  - a) az orvosi igazolás legfeljebb két éves időtartamra érvényes, kivéve ha a tengerész 18. életévét még nem töltötte be, amely esetben az érvényesség leghosszabb időtartama 1 év;
  - b) a színlátásra vonatkozó igazolás érvényességi ideje legfeljebb hat év.
10. Sürgős esetekben az illetékes hatóság érvényes orvosi igazolás nélkül is engedélyezheti a tengerész munkavégzését a legközelebbi olyan érintett kikötőig, ahol a tengerész be tudja szerezni az orvosi igazolást valamely képesített orvostól, feltéve hogy:
  - a) az ilyen engedély időtartama nem haladja meg a három hónapot; és

▼ M1

- b) az érintett tengerész közelmúltban lejárt orvosi igazolással rendelkezik.
11. Amennyiben egy igazolás érvényességi ideje a tengeri út során jár le, az igazolás érvényes marad a legközelebbi olyan érintett kikötőig, ahol a tengerész be tudja szerezni az orvosi igazolást valamely képesített orvostól, feltéve hogy ennek időtartama nem haladja meg a három hónapot.
  12. A rendszerint nemzetközi utakon közlekedő hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek orvosi igazolását angol nyelven mindenképpen ki kell állítani.
  13. Az orvosi igazolásban feltüntetendő adatok és az elvégzendő vizsgálatok jellegét az érintett hajótulajdonos- és tengerésszervezetekkel lefolytatott konzultációkat követően állapítják meg.
  14. Minden tengerészt rendszeres orvosi vizsgálatnak vetnek alá. Azokat az őrszolgálatot ellátó tengerészeket, akik orvosi igazolás szerint éjszakai munkavégzés miatt egészségügyi problémákban szenvednek, ha lehetséges, át kell helyezni az alkalmasságuknak megfelelő nappali munkakörbe.
  15. A 13. és 14. pontban említett orvosi vizsgálat ingyenes, és az orvosi titoktartás szabályai alá tartozik. Az ilyen orvosi vizsgálatok elvégezhetők a nemzeti egészségügyi rendszeren belül.

▼ B**14. szakasz**

A hajótulajdonosok az illetékes nemzeti hatóságok kérésére kötelesek az őrszolgálatot ellátó és egyéb éjszakai munkát végző személyzetről információt adni.

15. szakasz

A tengerészek számára a munkájuk természetének megfelelő munkavédelmi és egészségvédelmi körülményeket kell biztosítani. Az éjszakai és nappali munkát végző tengerészek számára megfelelő védő- és megelőző szolgáltatásokat és berendezéseket kell biztosítani.

16. szakasz**▼ M1**

Valamennyi tengerész jogosult éves fizetett szabadságra. Az éves fizetett szabadságot a munkaviszony minden egyes hónapjára vonatkozóan legalább 2,5 naptári napot alapul véve, a nem teljes hónapok esetében pedig időarányosan kell kiszámítani. Az éves fizetett szabadság legrövidebb időtartama nem helyettesíthető természetbeni juttatással, a munkaviszony megszűnésének esetét kivéve.